

TV3: EL GOVERN CENTRAL CAUSA UN GREUGE COMPARATIU ALS VALENCIANS

Una qüestió absolutament política

Els ciutadans valencians han de saber que l'amenaça del govern central d'acabar amb la recepció de TV3 atempta contra un dret fonamental, el dret a la lliure informació i que només raons polítiques barroeres justifiquen aquesta maniobra i aquest greuge comparatiu.

J. R. Lluch

Això és una autèntica estafa als valencians. De res no valen les excuses tècniques ni jurídiques que argumenta el ministre Barrionuevo. Darre de l'intent del govern central de posar fi a la recepció de TV3 al País Valencià, només hi ha una maniobra política de caire totalitari que atempta greument contra la llibertat de comunicació i que tracta d'anul·lar el dret dels ciutadans a rebre lliurement informació per qualsevol mitjà...». Amb aquesta contundència es pronuncia Vicent Ortuño, portaveu d'Acció Cultural del País Valencià davant la resposta de la ministra portaveu del govern Rosa Conde, després de la reunió del Consell de ministres el passat divendres, per a explicar la possible concessió a la TVV de les freqüències amb què de fa més de tres anys arriba TV3 al País Valencià.

«L'estratègia del govern central —afirma Vicent Ortuño— d'enfrontar les dues televisions autonòmiques del nostre àmbit, TV3 i TVV, és massa grollera. Nosaltres volem veure les

dues, no volem que cap d'elles interfereixca l'altra, perquè tècnicament és possible que emeten alhora sense que hi haja interferències. Això és irreparable...».

«No es poden posar portes al camp» és una frase que resumeix la paranoia del govern central. Al llindar del segle XXI, la prohibició governamental de rebre senyals àudio-visuals només té una lectura política. Una altra qüestió és l'emissió d'un senyal propi que, tal i com acaba de fer el consell de ministres amb la concessió dels tres canals de televisió privats, està subjecta a una ordenació legal que és atribució del govern estatal, però la determinació de què poden veure els ciutadans d'un territori o quin diari han de llegir o quina emissora de ràdio sintonitzar excedeix les prerrogatives de qualsevol institució democràtica.

Segons Josep Asensi Bataller, professor de la Universitat d'Alacant i autor d'un estudi sobre «Perspectives europees i perspectives regionals de radiodifusió i televisió», els governs estatals no poden avui «establir límits al complex sistema de comunicació que

Transcripció de les declaracions de Rosa Conde

Sobre el conflicte o el contenció entre Acció Cultural del País Valencià i el Ministeri de Transport, Turisme i Comunicació, que ha transcendit a la premsa, he informat quina era la situació, sobre la qual passe a donar els detalls.

Per la informació que jo tinc, no es tracta que a la Televisió Valenciana se li assignen les mateixes freqüències que utilitzava Acció Cultural del País Valencià per a la reemissió del senyal de TV3, sinó que ACPV està utilitzant il·legalment aquesta freqüència, des de fa tres anys.

Per la informació que tinc, des de fa temps, la reemissió dels senyals de TV3 a la Comunitat valenciana la realitzava ACPV basant-se, fonamentalment, en el fet que no hi havia un canal autonòmic de televisió valenciana. La Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, propietària de TV3, no emet, com vostès saben, fora de Catalunya.

Des de fa més de tres anys, ACPV utilitza aquestes freqüències destinades a la Televisió Valenciana per a reemetre els senyals de TV3 al territori de la Comunitat valenciana.

El febrer de 1986, assabentada d'aquesta situació, la Direcció General de Telecomunicacions va obrir un expedient sancionador a l'entitat responsable d'aquestes reemissions per utilització indeguda d'aquestes freqüències. Acció Cultural del País Valencià va recórrer aquest expedient i l'Audiència Provincial de València, en una sentència judicial del 16 de març de 1987, falla a favor de la Direcció General de Telecomunicacions.

Jo crec que amb aquesta informació queda clara quina és la situació a València i quina és la posició del Ministeri de Transports. □

va de la mà de les noves tecnologies (...) les actituds dirigistes, l'existència de monopolis i serveis públics en l'àmbit de la comunicació, la diversitat de reglamentacions administratives, poden arribar a retardar, però no a evitar del tot, la dinàmica social, procliu a servir-se dels mitjans de comunicació sense atendre'n l'origen...».

En el cas de la recepció de TV3 al País Valencià aquest diagnòstic és absolutament encertat.

Quan els responsables del govern valenciana (corretges de transmissió i asses-

Joan Manuel Garcia Messeguer*

Pasqual L. Pla

Segons el govern central, tècnicament, l'espectre radioelèctric està saturat i per això han donat la mateixa freqüència de TV3 al País Valencià a la futura Televisió Valenciana. ¿És cert?

—Això és absolutament fals. L'exemple més clar el tenim a Catalunya, on a banda de les diferents i nombroses televisions locals, que ocupen un munt de freqüències sense que s'interferesquen, també s'ha assignat una freqüència al Canal 33 en tots els centres emissors de Catalunya, de manera que tècnicament sí que és possible l'emissió conjunta de les dues cadenes de TVE, Canal 33, TV3 i les altres cadenes privades, és a dir, un total de set cadenes de televisió.

Al País Valencià, doncs, cap perfectament la programació de TV3 al costat de les dues de TVE, TVV i les tres privades.

—Sembla que TVE vol utilitzar aquesta freqüència buida d'UHF per a passar-hi la primera cadena de televisió.

—TVE no té intenció de deixar d'emetre per la primera cadena i de passar a un canal d'UHF. La prova la tenim que en la futura torre de Collserola, que serà com el Pirulí de Barcelona, s'ha reservat un espai per a instal·lar-hi les antenes de la primera cadena. Això vol dir que TVE farà una inversió molt costosa i que no té cap intenció de realitzar cap canvi de freqüència.

—La ministra portaveu del govern, Rosa Conde, acaba de dir que les televisions autonòmiques només poden emetre des del seu territori.

—El govern es contradia, ja que si argumenten raons tècniques per a negar que hi haja una freqüència més d'emissió per a TV3 al País Valencià, he de dir que la TVV, per a poder cobrir més de la meitat de la província de Castelló, ha de fer les seues emissions des del Mont Caro, a Tarragona, tal com fa el circuit regional de Televisió Espanyola al País Valencià des de fa més d'un any.

—¿Com heu sabut que el Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions ha canviat la freqüència que en principi havia atorgat a TVV per la que ara utilitza la TV3 per a arribar al País Valencià?

—Fonts solvents del mateix centre territorial de TVE al País Valencià ens van comunicar el canvi en l'assignació de canal, i ens van explicar que aquest canvi els havia produït importants entrebancs d'última hora, ja que ells s'ocupen de la xarxa tècnica d'emissió de TVV i havien hagut de realitzar diferents modificacions tècniques en els aparells d'emissió.

* Cap tècnic de la xarxa de reemissors de TV3 d'Acció Cultural del País Valencià.

sors del govern central en les qüestions que afecten aquest territori), expliquen al ministre Barrionuevo quines repercussions pot tenir el tancament dels reemissors de TV3, hauran d'explicar que les polèmiques sobre la sintonització del canal de Catalunya al País Valencià s'han acabat i que és un fet social assumit des del nord del país fins a les zones castellanoparlants d'Oriola, Elda, Villena, Aiora i Utiel. Que més de cent ajuntaments han aprovat en ple pagar amb càrrec als pressupostos municipals la instal·lació en els termes municipals respectius de microrrepetidors per a captar TV3. Que tots els diaris que es distribueixen al País Valencià informen dia a dia de la programació d'aquest canal. Que una vegada arrelat en la població, és políticament estúpid i injustificable negar l'opció d'un canal de televisió tot just quan acaben d'aprovar-se'n tres de privats. Que en el cas de TV3, els valencians l'han fet arribar voluntàriament

i que, com demostra l'enquesta que reprodueix en aquest número, TV3 té una audiència que voreja els dos milions de persones, que possiblement reparteixen els seus vots entre tot l'espectre polític, i que no entenen per què s'han de quedar sense un canal de televisió, la recepció del qual han pagat de la seua butxaca.

Davant les raons esgrimides pel govern central a través de Rosa Conde, els lectors han de saber que la concessió administrativa de freqüències d'emissió als canals autonòmics encara no s'ha realitzat completament, ja que, a títol d'exemple, de les més de 150 freqüències diferents que TV3 necessita per a cobrir tot el territori de Catalunya, la Direcció General de Telecomunicacions només n'ha concedit a la CCRTV la dècima part i de manera provisional.

Ha de tenir present, també, que iniciatives populars com les que ha coordinat ACPV a través d'Amics de TV3,

Instal·lacions de TVV a Burjassot.

n'hi ha a altres territoris de l'estat. Concretament a les Illes Balears per a rebre TV3 també, i a la Comunitat Autònoma de Navarra, per a rebre Euskal Telebista. En el cas de Balears, la iniciativa d'Obra Cultural Balear va comptar des del primer moment amb el suport decidit de les institucions de les illes, tant dels consells insulars com del Parlament Balear —amb majoria conservadora— i dels més importants ajuntaments. I no només un suport moral, sinó econòmic, ja que el Consell Insular de Mallorca concedí en el seu dia una ajuda de dos milions a Obra Cultural Balear per al projecte de recepció de TV3 a Mallorca i dos milions més l'Ajuntament de Palma per al mateix propòsit.

És per això que els ciutadans valencians hauran de considerar com un greuge comparatiu la decisió del govern central de tancar els reemissors de TV3 en el seu territori si, en canvi, manté els que hi ha instal·lats a les Balears i, també, recordem-ho, els instal·lats pels navarresos en moltes poblacions per a captar Euskal Telebista. ¿Per què als valencians sí i als altres no? Tots tres casos són semblants, però en el cas valencià l'aparició d'un nou canal promogut pel govern autonòmic propi —correligionari del govern central i oposat ideològicament al que governa en la Generalitat de Catalunya— ha forçat els arguments polítics que exigeixen monopoli informatiu, inexistència de competència i impunitat en els plantejaments lingüístics. □